

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Euroopan oikeusasiamiehen päätös Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistoa koskevan oma-aloitteisen tutkimuksen OI/1/2012/MHZ päättämisestä

Päätös

Kanteluasia OI/1/2012/MHZ - **Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 19/01/2012 - Päätökset, pvm 19/12/2012 - Toimielin, jota kantelu koskee** Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (Tutkimusta ei syytä jatkaa) |

EPSO otti vuodesta 2010 alkaen käyttöön uuden menettelyn, jossa valintalautakunnat tarkastavat ainoastaan niiden hakijoiden tositteet, jotka ovat läpäisseet arviointikeskuksessa suoritettut kokeet eli kilpailun päätyttyä. Jos valintalautakunnat eivät hyväksy kilpailun läpäisseiden hakijoiden tositteita, näitä hakijoita ei oteta varallaololuetteloon.

Oikeusasiamies saa säännöllisesti kanteluja ehdokailta, joihin tämä menettely vaikuttaa. Koska EPSO ei ollut selittänyt menettelyn syitä julkisissa asiakirjoissa, oikeusasiamies aloitti oma-aloitteisen tutkimuksen saadakseen asiasta selvennystä.

Näin ollen hän pyysi EPSOa ilmoittamaan, voisivatko valintalautakunnat tarkistaa ennen kuin arviointikeskukseen kutsutut asiakirjat, erityisesti koulutukseen ja työkokemukseen liittyvät asiakirjat, todennetaan kilpailuissa, joissa enintään 100 hakijaa voi osallistua arviointikeskuskokeisiin. Hän pyysi myös EPSOa ottamaan vastauksessaan huomioon i) tällaisen lähestymistavan mahdolliset säästöt EU:n talousarvioon; II) hakijoiden kiinnostus saada tietää, jos heidän työkokemustaan ei pidetä merkityksellisenä, ennen kuin he investoivat aikaa ja vaivaa valmistautuakseen arviointikeskuskokeisiin; ja iii) se, että ennen vuotta 2010 järjestetyissä kilpailuissa tositteet tarkistettiin ennen kirjallisten/suullisten kokeiden kutsujen julkaisemista.

EPSO katsoi lausunnossaan, että i) asiaankuuluvan työkokemuksen/pätevyyden ilmoittaminen sähköisessä hakemuksessa ja ii) samojen tietojen saatavuus hakijoiden hallussa olevissa todistusasiakirjoissa antavat hakijoille tosiasialliset takeet siitä, että valintalautakunta pitää näitä asiakirjoja riittävinä tarkastaessaan niitä yksitellen arviointikokeiden suorittamisen jälkeen. Se

selitti myös, että uudessa menettelyssä valintalautakuntien oli tarkistettava vähemmän tositteita, minkä seurauksena rahaa ja aikaa säästyy.

Oikeusasiamies ei ollut täysin vakuuttunut näistä väitteistä ja oli edelleen sitä mieltä, että valintalautakuntien laaja harkintavalta huomioon ottaen ne voisivat aina päätyä siihen päätelmään, että tositteet ovat riittämättömiä tutkittuaan ne. Lisäksi hän huomautti, että aikasäästöt olivat merkityksettömiä koko kilpailun keston kannalta ja että verrattuna siihen aikaan, joka kului siihen, että hakijat, joilla ei ollut riittäviä tositteita, käyvät läpi pitkät ja kalliit arviointikeskuskokeet.

Näistä seikoista huolimatta oikeusasiamies katsoi, että koska tämä menettely toteutetaan niiden toimielinten nimenomaisesta tahdosta, joita varten EPSO järjestää kilpailut, asiaa koskevat lisätutkimukset eivät ole perusteltuja. Näin ollen hän päätti asian käsittelyn.

Oma-aloitteisen tutkimuksen tausta

1. EPSO otti vuonna 2010 käyttöön *uuden mallin* EU:n toimielinten vakinaisen henkilöstön valitsemiseksi järjestettävillä kilpailuilla, jotka koostuvat CBT-kokeista ja arviointikeskuskokeista (loppukokeet). Tämä uusi malli otettiin käyttöön koko kilpailumenettelyn nopeuttamiseksi. [1]

2. ”*Vanhan mallin*” kilpailuissa hakijoiden tositteet tarkistettiin ennen kuin kutsut loppukokeeseen (kirjalliset/suulliset kokeet) julkaistiin. Tämä merkitsi sitä, että kaikki loppukokeeseen kutsutut hakijat voidaan ottaa varallaololuetteloon, jos he läpäisevät kokeen.

3. EPSOn menettely ”*uuden mallin*” kilpailuissa on, että valintalautakunnat tarkastavat tositteet ainoastaan niiden hakijoiden osalta, jotka ovat läpäisseet kilpailun loppukokeissa eli arviointikeskuksessa suoritetuissa kokeissa. Jos valintalautakunnat eivät hyväksy kilpailun läpäisseiden hakijoiden tositteita, nämä hakijat hylätään eikä heitä oteta varallaololuetteloon.

4. Hakijoiden kannalta olisi todennäköisesti parempi, jos heille tiedotettaisiin valintalautakuntien päätöksestä, joka koskee heidän tositteitaan, ennen kuin he osallistuvat arviointikeskuskokeisiin, joihin he yleensä valmistautuvat, ja investoivat aikaa, vaivaa ja jopa rahaa. Näin on erityisesti siksi, että hakijoiden työkokemuksen merkityksellisyys, **johon viitataan heidän** liiteasiakirjoissaan, ei ole aina objektiivisesti ilmeistä. Jos hakijat eivät ole tietoisia työkokemuksen merkityksestä työtehtävien kannalta, he eivät lopulta osallistu kilpailuun, vaikka he menestyisivät arviointikeskuksessa.

5. Vaikuttaa myös siltä, että sellaisten hakijoiden osallistumista arviointikeskuskokeisiin, jotka lopulta hylätään todistusasiakirjojen puuttumisen tai puutteellisuuden vuoksi, ei ehkä voida perustella taloudelliselta kannalta. Arviointikeskuskutsut aiheuttavat EU:n kustannuksia, jotka voitaisiin välttää, jos hakijoiden tositteet todennettaisiin ennen arviointikeskuskutsujen lähettämistä.

6. EPSOn verkkosivuillaan [2] ja *avoimia kilpailuja koskevassa oppaassa* [3] toimitetuissa tiedoissa ei selvennetä, miksi nykyisessä menettelyssä on mahdollista tarkistaa tositteet vasta viime hetkellä eli silloin, kun kilpailun läpäisseet hakijat on jo tunnistettu arviointikeskuskokeiden jälkeen.

7. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, että EPSOn on selvennettävä edellä mainittuja kysymyksiä. SEUT-sopimuksen 228 artiklassa annetaan Euroopan oikeusasiamiehelle valtuudet tutkia omasta aloitteestaan mahdollisia hallinnollisia epäkohtia yhteisön toimielinten ja elinten toiminnassa. Oikeusasiamies päätti näin ollen aloittaa tämän oma-aloitteisen tutkimuksen antaakseen EPSOlle tilaisuuden selittää valintalautakuntien aikataulua hakijoiden pätevyyden arvioimiseksi liiteasiakirjojen perusteella.

Oma-aloitteisen tutkimuksen aihe

8. Oikeusasiamies viittasi tämän oma-aloitteisen tutkimuksen aloittamista koskevassa kirjeessään EPSOa koskevaan kanteluun, joka koski avointa kilpailua EPSO/AST/112/10, ja totesi, että kantelun tosiseikat kiinnittivät hänen huomionsa tämän oma-aloitteisen tutkimuksen aiheisiin. Hän pyysi EPSOa ilmoittamaan, voiko valintalautakunta tarkistaa kilpailuissa, joissa enintään 100 hakijaa voi osallistua arviointikeskuksen kokeisiin, ennen kuin arviointikeskukseen kutsutaan kutsuja, tositteet, erityisesti koulutukseen ja työkokemukseen liittyvät asiakirjat.

9. Oikeusasiamies pyysi EPSOa ottamaan vastauksessaan huomioon i) tällaisen lähestymistavan mahdolliset säästöt EU:n talousarvioon; II) hakijoiden kiinnostus saada tietää, jos heidän työkokemustaan ei pidetä merkityksellisenä ennen kuin he investoivat aikaa ja vaivaa arviointikeskuskokeisiin; ja iii) se, että ”*vanhan mallin*” kilpailuissa tositteet todennettiin ennen kirjallisia/suullisia kokeita koskevien kutsujen esittämistä.

Tutkimus

10. Oikeusasiamies pyysi 19. tammikuuta 2012 EPSOltä lausuntoa. EPSO toimitti vastauksensa 31.5.2012.

Oikeusasiamiehen analyysi ja johtopäätökset

A. Valintalautakuntien aikataulu hakijoiden pätevyyden arvioimiseksi tositteiden perusteella

EPSOn perustelut

11. EPSO viittasi avoimeen kilpailuun EPSO/AST/112/10 (jäljempänä kilpailu). Se täsmensi,

että valintalautakunta laati luettelon hakijoista, jotka saivat eniten pisteitä alkukarsintakokeissa ja jotka sähköisen hakemuksensa tietojen perusteella täyttivät kilpailuilmoituksessa luetellut yleiset ja erityiset edellytykset. Nämä hakijat kutsuttiin tämän jälkeen arviointikeskuskokeisiin. EPSOn mukaan ” *tämä tarkoittaa, että kaikki arviointikeskuskokeisiin kutsutut hakijat täyttivät sähköisen hakemuksensa tietojen perusteella ilmoituksessa vaaditut yleiset ja erityiset edellytykset.* ”

12. Tositteet tarkastettuaan valintalautakunta saattaa olla sitä mieltä, että tiettyjen hakijoiden tositteet eivät vahvista tai validoi riittävästi sähköisessä hakemuksessa annettuja tietoja. EPSO selitti edellä mainittuun kilpailuun viitaten seuraavaa: *Kyse ei ole siitä, onko... [ehdokkaiden] työkokemuksella oli merkitystä ilmoituksessa kuvattujen tehtävien kannalta, vaan kyse oli pikemminkin sähköisen hakemuksen sisältämien tietojen esittämisestä. Valintalautakunta oli jo näiden tietojen perusteella päättänyt, että heidän työkokemuksensa oli merkityksellinen hakijoiden hyväksymiseksi sillä edellytyksellä, että näiden tietojen tueksi toimitettiin myöhemmin tarvittavat asiakirjatodisteet.* EPSOn mukaan hakijat tiesivät, miten he laativat sähköisen hakemuksensa tiedot siten, että valintalautakunta vakuuttui siitä, että he olivat oikeutettuja osallistumaan kilpailuun, mutta jotkut eivät tukeneet näitä tietoja vaadituilla asiakirjoilla.

13. Todistusasiakirjojen tarkastamisen vaihe saattaa muuttua kilpailusta kilpailuksi, mutta vain hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa toimieliin vaatii edelleen, että ilmoitus laaditaan siten, että asiakirjat todennetaan aikaisemmassa vaiheessa. Erityisesti kilpailuissa, joissa on suuri määrä hakijoita, on kustannustehokkaampaa ja ajankäytön kannalta tehokkaampaa tehdä täydellinen tarkastus ” *vain ennen kuin varallaololuetteloon merkitään varallaololuetteloon* ”.

14. EPSO vertasi näiden kahden menettelytavan aiheuttamia kustannuksia: edellinen lähestymistapa, jossa tositteet todennettiin ennen lopullisia testejä; ja nykyinen lähestymistapa, jossa ne todennetaan vasta näiden testien jälkeen. Kilpailussa arviointikeskuskokeisiin kutsuttiin yhteensä 499 hakijaa, joista vain 193 oli läpäissyt. Nykyisessä järjestelmässä, jossa tarkastetaan vain arviointikeskuskokeissa läpäisseiden hakijoiden tositteet, valintalautakunnan oli tarkistettava vain 193 tiedostoa eikä 499 asiakirjaa, jotka sen olisi pitänyt tarkistaa aiemman lähestymistavan mukaisesti. Tämä johti siihen, että tarkastuksen suorittamiseen tarvittiin alle puolet henkilötyötunneista. Todistusasiakirjojen tarkastaminen on erittäin aikaa vievää ja työvoimavaltaista. Kokemus on osoittanut, että vain hyvin harvat hakijat eivät pysty toimittamaan tarvittavia todisteita sähköiseen hakemukseensa sisältyvistä tiedoista. Kilpailun osalta vain 11 hakijaa (193:sta) ei pystynyt toimittamaan tarvittavia asiakirjoja, joilla perustellaan heidän sähköisessä hakemuksessaan annetut tiedot. EPSO on vakuuttunut siitä, että nykyinen menetelmä tuottaa todellisia säästöjä EU:n talousarvioon verrattuna aiempaan lähestymistapaan.

15. Lisäksi kilpailuilmoituksessa määriteltiin arviointikeskuskokeisiin kutsuttavien hakijoiden määrä moninkertaisesti (2,5 kertaa) niiden hakijoiden määrästä, jotka voitiin ottaa varallaololuetteloon. Tämä määrä oli siis *enemmän tai vähemmän kiinteä*. Tästä syystä tositteiden todentaminen ennen kutsujen lähettämistä arviointikeskuskokeisiin ei olisi vähentänyt kutsuttujen hakijoiden määrää eikä siten johtanut lisäsäästöihin EU:n talousarviossa. Kyseessä olevan kilpailun osalta se olisi johtanut tilanteeseen, jossa niiden 11 hakijan sijasta, jotka eivät

viime kädessä pystyneet esittämään tarvittavia asiakirjoja, olisi kutsuttu 11 muuta hakijaa.

16. EPSO totesi, että arviointikeskukseen kutsuttujen hakijoiden osalta valintalautakunta päätti heidän kelpoisuudestaan ja hyväksyi heidät arviointikeskuskokeisiin niiden tietojen perusteella, jotka he olivat antaneet sähköisissä hakemuksissaan. Valintaperusteiden rajaaminen varallaololuetteloon otettavien hakijoiden asiakirjoihin merkitsee huomattavaa lisäaikaa ja lyhentää siten valintavaiheen pituutta.

17. Ennen kuin hakijat investoivat aikaa ja vaivaa arviointikeskuskokeisiin, heillä on intressi saada tietoa siitä, pidetäänkö heidän työkokemustaan merkityksellisenä vai ei. EPSO on vakuuttunut siitä, että näin on nykyisessä järjestelmässä. Jos hakijat toimittavat allekirjoittamansa kunnian ja omantunnon kautta annetun vakuutuksen mukaisesti asiakirjoja, jotka tukevat verkossa annettuja tietoja, kyseisten asiakirjojen tarkastaminen ei muuta heidän osallistumiskelpoisuuttaan.

Oikeusasiamiehen arviointi

18. Oikeusasiamies huomauttaa aluksi, että nykyisten kilpailusääntöjen mukaan todistusasiakirjat, jotka valintalautakunnan on tarkastettava arviointikeskuskokeiden jälkeen, ovat yleensä niitä asiakirjoja, jotka vahvistavat hakijoiden sähköisessä hakemuksessaan antamat lausunnot, jotka koskevat I) kansalaisuus; II) työkokemus; ja iii) akateemiset tutkinnot. [4]

19. Oikeusasiamies on jo saanut kanteluja, joissa väitetään, että vaikka hakija viittasi hallussaan oleviin todistusasiakirjoihin ja sisällytti näin tehdessään sähköiseen hakemukseen tietoja erityisistä todistuksistaan [5] tai erityisistä työ sopimuksistaan ja/tai laskuistaan, jotka koskevat itsenäisen ammatinharjoittamisen kausia [6] (jonka perusteella hänet myöhemmin hyväksyttiin CBT:hen), valintalautakunta ei kilpailun viimeisessä vaiheessa todennuksissaan pitänyt näitä asiakirjoja riittävinä todisteina vaaditusta pätevyydestä.

20. Oikeusasiamies ei näin ollen ole täysin vakuuttunut EPSOn näkemyksestä, jonka mukaan i) asiaankuuluvan työkokemuksen/pätevyyden ilmoittaminen sähköisessä hakemuksessa ja ii) samojen tietojen saatavuus hakijoiden hallussa olevissa liiteasiakirjoissa ovat hakijoille tehokkaat takeet siitä, että valintalautakunta pitää näitä asiakirjoja riittävinä tarkastaessaan niitä yksitellen arviointikokeiden suorittamisen jälkeen. Tässä yhteydessä oikeusasiamies haluaa palauttaa mieliin EPSOn monissa oikeusasiamiehen tutkimuksissa (joita hän ei kiistä) esittämä väitteen, jonka mukaan valintalautakunnilla on laaja harkintavalta todistusasiakirjojen merkityksellisyyden suhteen, mikä on unionin tuomioistuinten oikeuskäytännössä tunnustettu harkintavalta.

21. Tästä seuraa, että hakijat, jotka päättävät osallistua kilpailuun ja joilla on hallussaan erityisiä tositteita, eivät aina voi olla varmoja valintalautakuntien näiden asiakirjojen lopullisesta arvioinnista. Tässä yhteydessä on huomattava, että hakijoiden on valmistauduttava arviointikokeisiin. Tämä edellyttää ajan ja usein myös rahan sijoittamista. Näin ollen olisi ollut

parempi, että he olisivat ennen tällaisen investoinnin tekemistä voineet tietää, mikä valintalautakunnan lopullinen päätös tositteista on.

22. Sama tilanne voidaan nähdä myös toisesta näkökulmasta. Jos hakija toimittaa sähköisessä hakemuksessaan ensin tiedot pätevydestään, hänet hyväksytään CBT:lle näiden tietojen perusteella, hän läpäisee CBT:n ja arviointikokeet onnistuneesti ja lopuksi valintalautakunta päättää, että hänen tositteensa eivät riitä, kyseinen hakija itse asiassa sijoittuu arviointikeskukseen toiselle hakijalle, jonka tositteet voisivat olla riittävät, mutta joka on saanut CBT-kokeissa tulokset, jotka ovat juuri alle vahvistetun kynnyksarvon, jotta tietty määrä hakijoita voidaan kutsua arviointikeskukseen. Oikeusasiamies panee tältä osin merkille EPSOn lausunnon, jonka mukaan arviointikeskukseen hyväksytyjen hakijoiden määrä on *enemmän tai vähemmän kiinteä. Tästä syystä todistusasiakirjojen todentaminen ennen arviointikeskuskokeita koskevien kutsujen lähettämistä ei olisi vähentänyt kutsuttujen hakijoiden määrää, eikä se näin ollen olisi johtanut lisästästöihin EU:n talousarviossa. Kyseessä olevan kilpailun osalta se olisi johtanut tilanteeseen, jossa niiden 11 hakijan sijasta, jotka eivät viime kädessä pystyneet esittämään tarvittavia asiakirjoja, olisi kutsuttu 11 muuta hakijaa* ". Oikeusasiamiehen mukaan tällainen, vaikkakin hypoteettinen tilanne, saattaa herättää epäilyksiä siitä, tarjoaako kilpailu todellakin mahdollisuuden parhaiten ansioituneille hakijoille varallaololuetteloon.

23. Oikeusasiamies on kiitollinen siitä, että EPSO on lausunnossaan noudattanut alkuperäistä ehdotustaan ja esittänyt kyseisen menettelyn tueksi perusteluja, jotka liittyvät i) mahdollisiin taloudellisiin etuihin EU:n talousarviolle ja ii) mahdolliseen ajansäästöön. Oikeusasiamies ei kuitenkaan ole täysin vakuuttunut kaikista näistä väitteistä.

24. EPSOn perustelu (mainittu edellä 22 kohdassa), jonka mukaan arviointikeskuskokeisiin kutsuttavien hakijoiden määrä on suurin piirtein kiinteä, osoittaa, että tositteiden tarkastusajankohta ei vaikuta EU:n kustannuksiin, kuten hakijoiden matka- ja oleskelukuluihin. Riippumatta siitä, tarkastetaanko tositteet ennen arviointikeskuskokeita vai sen jälkeen, hakijoiden matka- ja oleskelukustannukset ovat aina samat, koska sama kiinteä määrä hakijoita kutsutaan arviointikeskukseen.

25. Toisaalta on niin, että vaikka arviointikeskuksen toimintakustannuksiin ei vaikuta se, että tositteet tarkastetaan ennen kutsumista arviointikeskuskokeisiin tai sen jälkeen, koska arviointikeskus on jatkuvasti toiminnassa EPSOn päätoimipaikassa Brysselissä, voitaisiin väittää, että aikaa ja rahaa käytetään huonosti, jos valintalautakunnan jäsenet suorittavat arviointikokeita hakijoille, joita ei olisi pitänyt hyväksyä, jos heidän tositteensa olisi tarkastettu aikaisemmin ja joita ei missään tapauksessa voitu merkitä varallaololuetteloon, vaikka he olisivat onnistuneet näissä kokeissa.

26. EPSO väitti lisäksi, että valintalautakunnat tarvitsevat enemmän aikaa kaikkien arviointikeskuskokeisiin kutsuttujen hakijoiden asiakirjojen tarkastamiseen kuin niiden, jotka ovat läpäisseet kokeet.

EPSOn lausuntoa on kuitenkin analysoitava koko kilpailun keston kannalta eli noin 6–8 kuukautta. Tässä yhteydessä ei ole merkittävää ajallista eroa, jos valintalautakunta tarkastaa

tositteet ennen arviointikeskuskokeiden suorittamisen jälkeistä aikaa. Oikeusasiamies katsoo, että on kohtuullista olettaa, että yhden ammattimaisen valintalautakunnan kokeneen jäsenen olisi voitava helposti tarkastaa noin 100 tiedostoa (tarvittavia asiakirjoja) yhden työpäivän aikana. Tästä seuraa, että 499 asiakirjan tarkastamiseen tarvittavien päivien (kaikkien hakijoiden, jotka on kutsuttu arviointikeskuskokeisiin siinä kilpailussa, johon EPSO viittasi lausunnossaan) välillä olisi melko pieni ero eikä vain 193 tiedostoa (kaikkien näiden kokeiden läpäisseet hakijat). Tällaisella menettelytavalla säästynyt aika näyttää näin ollen olevan minimaalinen [7]. On selvää, että jos useampi kuin yksi valintalautakunnan jäsen olisi vastuussa näistä tarkastuksista (mikä pitäisi olla tavanomainen), säästetty aika olisi minimaalinen, varsinkin jos siihen kuluu aikaa, joka kuluu siihen, että *”haluamattomat hakijat”* käyvät läpi pitkät ja kalliit arviointikeskuskokeet.

27. Edellä esitettyjen havaintojen perusteella oikeusasiamies katsoo, että EPSOn selvitys todistusasiakirjojen tarkastusmenettelyn eduista arviointikokeiden suorittamisen jälkeen ei ole täysin vakuuttava. Koska, kuten EPSO huomautti, tämä menettely toteutetaan niiden toimielinten nimenomaisesta tahdosta, joita varten EPSO järjestää kilpailut, oikeusasiamies katsoo kuitenkin, että EPSOa koskevat lisätutkimukset eivät ole tässä tapauksessa perusteltuja.

B. Päätelmät

Oikeusasiamies päättää tämän oma-aloitteisen tutkimuksen seuraavasti:

Asiaa koskevat lisätutkimukset eivät ole perusteltuja.

Tästä päätöksestä ilmoitetaan EPSOlle.

P. Nikiforos Diamandouros

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä joulukuuta 2012

[1] http://europa.eu/epso/discover/selection_proced/selection/index_en.htm

[2] http://europa.eu/epso/discover/selection_proced/selection/index_en.htm

[3] EUVL 2011, C315A, s. 1–14. Sama tilanne pätee oppaan uusimpaan versioon (EUVL 201270A).

[4] *Opas avoimiin kilpailuihin*, kohta 6.1.4.

[5] Esimerkiksi kantelu 962/2011/AN koskee todistusasiakirjoja, jotka osoittavat akateemisen tai vastaavan pätevyyden. Kantelija osallistui EPSO-kilpailuun, joka edellytti tutkintotodistusta, jolla todistetaan yhden vuoden koulutuksen suorittaminen asianomaisella alalla. Kantelijalla oli

Institut du Monde Arabe myöntämä ammatillinen todistus, joka osoittaa koulutuksen keston asianomaisella alalla. Hän mainitsi tämän hakulomakkeessaan. Sen jälkeen kun hän oli läpäissyt arviointikeskuskokeet, joilla oli erinomaiset arvosanat, hänet poistettiin varallaololuettelosta, koska hänen ammattikoulutustodistustaan ei väitetysti voitu pitää koulun myöntämänä tutkintotodistuksena. Oikeusasiamies teki sovintoratkaisuehdotuksen, joka hylättiin. Tapausta ei ole vielä saatettu päätökseen.

[6] Kantelu 2518/2011/MHZ koskee työkokemusta osoittavia tositteita. Kantelija menestyi arviointikeskustesteissä. Valintalautakunta päätti kuitenkin toimitettujen asiakirjojen perusteella, että hänen työkokemuksensa ei riittänyt hänen merkitsemiseensä varallaololuetteloon. Saatuaan EPSOn lausunnon ja kantelijan huomautukset oikeusasiamies päätti suorittaa lisätutkimuksia, jotka ovat käynnissä.

[7] Ei varmasti enempää kuin kaksi tai kolme päivää, jos vain yksi henkilö tekisi tarkastuksen.